

Poliamoria, în sensul cel mai des utilizat, este un stil de viață deschis către mai multe relații intime de iubire, concomitente, în care toți partenerii sunt în cunoștință de cauză și își exprimă acceptul.

Există persoane care nu se simt deloc confortabil în vechile tipare ale relațiilor de cuplu. Și-atunci caută, analizează, experimentează modele noi. În ideea că omul este liber să-și aleagă stilul de viață, inclusiv atunci când vorbim despre amor. Despre poliamorie, o tendință care, iată, se observă, timid, și în România, am stat de vorbă cu sociologul Monica Barbovschi.

Despre libertate în relații

Bună, *Monica. Te-aș ruga să le spui cititorilor noștri câte ceva despre poliamorie.*

– Poliamorismul este una dintre formele de non-monogamie etică și nu, nu este clasicul înșelat. Înșelatul este tot o formă de non-monogamie, dar lipsită de onestitate. Non-monogamia etică

are la bază comunicarea onestă și consimțământul informat al tuturor celor implicați. Iar scopul celor care se identifică drept persoane poliamorice este formarea unor relații sau parteneriate de lungă durată, cu mai mult de o singură persoană.

Privind eșecul aranjamentului matrimonial al secolului XX, Pascal Bruckner vorbea de o nouă dezordine amoroasă. Crezi că libertatea relațională poate fi văzută și ca un demers de restructurare și legitimare a noilor practici amoroase, pe bazele corectitudinii politice?

– Cred că, în mare măsură, exact despre asta e vorba, reconfigurarea mișcărilor legate de comuni-

ne, intimitate, relaționare interumană. Dar există multe presiuni către conformism, mai ales cele care vizează aspectul de drepturi, de legitimare a stilului poliamoros după modelul de conviețuire al structurii familiale tradiționale.

Ce rol joacă feminismul în această poveste a eticii non monogame?

– Ai intuit exact un punct critic în reconfigurarea relațiilor intime, care, din punctul meu de vedere, trebuie să se întemeieze pe fundamentele feminismului. Consider că nu se poate vorbi cu adevărat despre relații libere fără a lua în considerare inegalitățile de gen, felul în care funcționează sexismul și ideologia patriarhatului. Recent, a avut loc pe grupul de Facebook *Diversitate în relații* o dezbată despre posibilitatea unor relații cu adevărat etice în afara valorilor feministe. Concluzia a fost că, în mod absolut, NU este posibil. Anumite forme de non-monogamie (cele etice, în accepțiunea mea) pledează

Monica Barbovschi, de profesie sociolog, este fondatoarea grupului „Diversitate în relații”. Spune despre ea însăși ca nu se simte comod în tipare vechi și „cutii”, fapt pentru care a reușit să evite, cu succes, toate capcanele vieții tradiționale: căsătorie, copii, femeie așezată la casa ei...

Monica scrie despre non-monogamie la monibarbovski.net și e membru fondator C.A.R.E. – *Cetățeni Activi pentru Relații Etice*.

pentru drepturile egale ale fiecărei persoane de a se angaja în relații sexuale și romantice multiple. Iar feminismul este o mișcare politică și socială care militează împotriva patriarhatului, cu scopul de a defini și asigura drepturi politice, sociale, relaționale, economice egale pentru toți, indiferent de gen sau identitate.

Cum vezi situația femeilor din România din acest punct de vedere? Vezi o emancipare? Sau condiționările culturale sunt o frână prea mare?

– Da, multe femei joacă rolul dictat de „politicile respectabilității”, un instrument sexist de limitare a comportamentului feminin, în baza reducerii lor la o falsă valoare (cea sexuală, văzută ca o marfă), cu implicația de a nu fi/părea promiscue. Tot aceste politici ale respectabilității sunt cele care

generează comentariile despre ce purtau victimele abuzului sexual, sau de ce erau singure în bar / club / în parc dacă nu doreau să fie abuzate (blamarea victimei). Această identitate „respectabilă” cuprinde, în mod evident, și elemente legate de numărul de parteneri sexuali și de afișarea publică. Cred că nu doar femeile (dar în special ele) ci și bărbații sunt limitați în România în asumarea deschisă, publică, a unui stil relațional non-monogam. Prejudiciile și discriminările sunt încă foarte prezente și cu consecințe cât se poate de reale pentru viața familială, socială și profesională a multora.

Ești fondatoarea celui mai mare grup din România în domeniul poliamoriei: Diversitate în relații. Grup de discuții, suport și solidaritate. Care este scopul grupului?

– Grupul *Diversitate în relații* există din 2015 și a fost definit, de la bun început, ca un *safe being space*, adică un spațiu incluziv, în care persoanele

excluse în mod obișnuit din spațiile așa-zis „neutre” să simtă că se pot exprima (mai) liber, persoane de orice sex, orientare sexuală sau relațională. În descrierea grupului se subliniază că el nu este o platformă de promovare și exprimare „liberă” a ideilor rasiste, sexiste, homofobe sau a altor forme de discriminare și opresiune, nici un loc de „agățat”. Și această distincție clară este extrem de utilă pentru a contracara mania acuzațiilor de cenzură. Este firesc ca în orice grup care devine mai mare să apară tensiuni, legate de percepțiile și nevoile diferite ale membrilor, de aceea am încurajat întotdeauna găsirea unor spații alternative pentru cei care nu se (mai) regăsesc în valorile promovate de grup. În acest moment, suntem 4 administratori care asigură moderarea discuțiilor, persoane diferite care se situează pe un continuum între păstrarea spațiului ca loc de învățare / educare și *Spațiu mai sigur*. Grupul *Diversitate* organizează întâlniri lunare

față în față, atât la Cluj, cât și la București, unde discutăm aspecte legate de relaționare, dar și de comunicare în orice fel de relații, auto-cunoaștere și dezvoltare personală.

Pentru unii, poliamoria pare să fie un borcan cu miere, oportunitatea de a avea acces nelimitat la mai mulți parteneri. Cum comentați?

– Sigur că da și este absolut ok. În *mindset-ul poly*, sexul este ceva bun și abundența este dezirabilă. Dar să nu uităm că aspectul central în poliamorie

este pe pluralitatea conexiunilor, pe implicarea afectivă de lungă durată cu mai mulți parteneri.

Dacă ar fi să formulezi o opinie, ce sfat ai da unei doamne căsătorite care e atrasă de un alt bărbat, dar, preferând un conflict interior, alege adulterul, încorsetată fiind de constrângerile în care trăiește?

– Formația mea de sociolog mă pune să văd mai degrabă condiționările sociale și structurile prestabilite în care ne naștem și trăim, mai pu-

Inegalitățile de gen nu au ce căuta în „economia” relațiilor libere. Altfel spus, „Bărbații de calitate sunt pentru egalitate!”

ternice în determinarea traseelor de viață decât alegerile individuale. De aceea, deși, poate, cu ceva timp în urmă aș fi judecat mai aspru alegerile lipsite de onestitate, acum nu mai fac asta. Îmi doresc să trăiesc într-o lume în care fiecare dintre noi să poată să își facă alegeri pentru propria viață, fără teama de consecințe nedorite.